

Voorzitter,

Toen ik op de middelbare school zat, hadden we een schoolkamp en een onderdeel daarvan was een nachtelijke dropping. Ik zat in een groepje van zes. Vijf jongens en een meisje. We hadden moeite om samen te bepalen welke kant we op wilden. Er waren er twee, die wilden alsmaar de richting in waar we vandaan kwamen. Achteruit dus. Eentje wist zeker dat we naar rechts moesten en een ander wees alsmaar naar links. En dan waren er nog twee die rechtdoor wilden – zij beschouwden dat als een compromis, want die twee kwamen uit een klas waar iedereen altijd verschillende kanten op wilde.

Ons groepje vond het heel belangrijk dat de sfeer goed bleef en dat er dus geen ruzie kwam. Daarom bedachten we dat iedereen even zijn of haar zin kreeg: we liepen even naar links en dan weer even naar rechts. Vervolgens gingen we een poosje achteruit en weer een poosje vooruit.

‘Waar komen we dan uit?’, vroeg iemand van ons. De slimste van ons groepje had het antwoord paraat: ‘Bij de stip aan de horizon’. Iemand wilde nog vragen wat die stip dan was, maar merkte nog net op tijd dat de anderen al waren vertrokken. Snel er achteraan, want straks zouden ze zonder hem verder gaan.

Voorzitter, dit College heeft het hart op de goede plek en mist op cruciale momenten en beleidsterreinen visie.

Waar dit pijnlijk zichtbaar wordt, is bij het plan een raad van verbeelding in te stellen. De portefeuillehouder wees er tijdens de commissievergadering fijntjes op dat dit idee al in de Mijlpalen voor Meierijstad stond, maar toen vonden wij het ook al niks. Tijdens diezelfde commissievergadering legde hij uit dat het om een tijdelijk project gaat om te bezien waar we als gemeente naartoe willen.

De vraag waar we als gemeente naartoe willen, besteedt dit College uit aan een externe denktank. Laat dat even tot u doordringen, voorzitter.

Wat ons betreft heeft het College zich met dit plan onmaskert als een groep die het tijdens nachtelijke droppings gezellig heeft, maar werkelijk geen idee heeft waar vandaan, waarheen en waarom. Voor wie niet overtuigd is, lees de diverse nota's en brieven die over visie gaan. Behalve als het gaat over het sociaal domein, hinken die teksten altijd op heel veel gedachten. Want het College wil iedereen tevreden stellen.

Nou ja, bijna iedereen, verwijzen we naar de brief van de OR over de personele perikelen. Wat de gemeente trouwens niet weerhoudt om deze ochtend trots een tweet de wereld in te slingeren: Meierijstad staat op de *longlist* van de verkiezing tot beste overheidsorganisatie 2018. Mochten we ons omhoog knokken tot de groep van finalisten, dan is er écht iets heel erg mis met het functioneren van de overheid in Nederland.

Terug naar hoe het College alles wil doen en alles wil zijn. Het College zegt bijvoorbeeld steeds weer dat we een dorpenstad zijn. Voorzitter, er bestaat niet zoiets als een dorpenstad. We zijn een dorpen-gemeente. De rekenkamer wees er onlangs nog eens pijnlijk duidelijk op. Meierijstad is niet in staat zich als een stad te gedragen. Onze wethouders, ambtenaren en raadsleden zijn grotendeels afkomstig uit drie dorps gemeentelijke organisaties en die dames en heren moeten vooral niet gaan spelen dat ze iets zijn dat ze niet zijn. In plaats daarvan is het misschien beter te koesteren dat we, ondanks onze 80.000 inwoners, dorps zijn. Dat we zo groot geworden zijn omdat we het

lef hebben klein te blijven. Waarmee we meteen hebben gereageerd op het amendement van Lijst Blanco om hier iets met universitair onderwijs te doen.

Wij zijn zo groot dat we klein durven zijn. Zo. Daar hebt u uw citymarketing-campagne. Graag gedaan, niks te danken.

Wat in het fundament misgaat, wreekt zich vanzelfsprekend in de uitvoering. Want daar zien we de wethouders alsmaar jongleren met belangen en wensen. Het College wil senioren aanmoedigen om zelfstandig te blijven wonen én om door te stromen. Het College wil sporttarieven en subsidies harmoniseren én wil een kwart miljoen reserveren voor de gevallen dat die gelijkstelling ongezellig uitpakt. Het College wil achterstanden in de woningbouw wegwerken én voor de buitenwacht bouwen.

En het College voert afspraken uit, die de toenmalige gemeente Veghel heeft bedacht én besluit als donderslag bij heldere hemel dat er mogelijk geld bij moet. We hebben het over De Blauwe Kei, waar zowel Blijst Blanco als 'Hart voor Schijndel' technische vragen over hebben gesteld. In de antwoorden lezen we dat zo'n verhuizing gevolgen heeft voor de zaalbezetting, programmering, samenwerking en consumentengedrag. Voorzitter, zit er in dit rijtje *iets* bij dat voor De Blauwe Kei en het College een verrassing is? En als dit niet het geval is, vanwaar dan die 75.000 euro?

U begrijpt dat wij het amendement van Team Meierijstad steunen. Wel met het verzoek aan die fractie om de tekst van het tweede bolletje van het besluit te schrappen. Het is onnodig – waarom moet er een gesprek komen als we ons houden aan de gemaakte afspraken? –, onduidelijk – er staat niet in wie er in gesprek moet gaan met De Blauwe Kei – en het is volgens ons onjuist: dit hoort niet in een amendement op een kadernota, denk wij.

Iets anders. 'Hart' slikt haar kritiek op de promotie van de Mijlpalen voorlopig in. Het zijn, aldus de portefeuillehouder vorige week, kosten die we maken om invulling te geven aan de mijlpalen. Daar kunnen we mee leven. Het was handig geweest als het College het wat beter had opgeschreven.

We zijn minder blij met het gemak waarmee kosten voor onderwijs uit het sociaal domein worden betaald. De Wmo-wethouder noemt dat ontschotting. Hart is erg voor ontschotting, voorzitter. Maar dan hebben we het over ontschotting *binnen* het sociaal domein. Laat de financiële schotten om het sociaal domein alsjeblieft staan. Omdat het beter is. En omdat u het verplicht bent. Raadsbesluit.

De greep in de kas van het sociaal domein, is het gevolg van het feit dat dit College niet zo heel goed met geld om kan gaan. Geef B. en W. een kwartje en ze krijgen praatjes voor een euro. Wie er wat van zegt, wordt gewezen op het weerstandsvermogen. Dat de komende jaren groeit en dan nog altijd onder het percentage van de toenmalige gemeente Schijndel blijft. Maar laat het College eens wat vaker kijken naar die andere metertjes, voorzitter. Echt, het. Gaat. Niet. Goed.

Dat weet het College zelf ook. Vandaar het proefballonnetje over de OZB. Hart is niet principieel tegen een extra verhoging van de OZB, maar dat moet gebeuren als dat geld wordt gebruikt voor duidelijk herkenbare investeringen waarvoor een breed draagvlak is. Laat het College de inwoners eens uitnodigen voor een avond en vertel de inwoners dan over de OZB-verhoging in relatie tot citymarketing, Three Sixty, de raad van verbeelding,

het voortzetten van een wethoudersploeg van zes mensen en een campagne waardoor sportende kinderen nog meer gaan sporten en niet-sportende kinderen de schouders ophalen. Wat natuurlijk ook een vorm van beweging is.

Overigens weten we nu al dat die extra OZB-verhoging er niet komt. Lijst Blanco heeft een amendement ingediend dat we zullen steunen. Als die fractie het nu niet had gedaan, dan waren wij of een andere partij er bij de behandeling van de begroting wel mee gekomen.

Behalve dat we de koppeling missen met een specifiek nobel doel, herhalen we nog maar eens dat de belastingdruk in Meierijstad al 5 procent hoger is dan landelijk gemiddeld. Wij stellen voor de inkomsten via zo'n OZB-verhoging niet in overeenstemming te brengen met de geplande uitgaven. We doen het liever andersom: zet de tering naar de nering. En wat zo aardig is aan die posten die we opsomden: geen inwoner die er last van krijgt als we ze schrappen. Alles blijft zoals het moet zijn op het gebied van onder meer Wmo, jeugdhulp, uitkeringen, wegenonderhoud, nieuwe bruggen en lantaarnpalen met zelfs LED-lampen.

Laten we meteen de nog niet door ons besproken wijzigingsvoorstellen van Lijst Blanco meenemen. Het voorstel over de startersinitiatieven is logisch en steunen we. 'Hart' is wel benieuwd naar het effect van deze initiatieven. Wat het frictiebudget voor sportverenigingen betreft, horen we graag wat het College daarvan denkt. Tot die tijd houden we het op een overbodig voorstel.

'Hart voor Schijndel' is zich ervan bewust dat dit betoog behoorlijk kritisch is. Tegelijkertijd willen we vaststellen dat deze ploeg wethouders ook complimenten verdient.

Zo vinden we dat wethouder Witlox een matige wethouder Wonen is, maar dat hij in het algemeen voor een deugdelijk Wmo-beleid zorgt. Dat we kritisch zijn over sommige onderdelen van de uitvoering, neemt niet weg dat we ook oog hebben voor de grote lijnen en die grote lijnen deugen.

We zijn enthousiast over de wijze waarop wethouder Roozendaal met zichtbare betrokkenheid de jeugdhulp op een hoger plan brengt: minder intramuraal en dichterbij huis. Ook over het armoedebeleid en zijn bemoeienis bij de Participatiewet zijn we positief. Naar aanleiding van de aanvaring die hij vorige week had met een partijgenoot in de raad, zeggen we de PvdA graag wat de heer De Zwart eerder over een andere portefeuillehouder zei: 'Wij hebben wél vertrouwen in deze wethouder'.

Wethouder Van der Pas heeft, na personeelszaken, zo ongeveer de moeilijkste klus geklaard binnen de harmonisatie. Gezien de grote impact die het gelijkschakelen van tarieven en subsidies in de sport heeft, kunnen we vaststellen dat het met de protesten daartegen nog best meeviel. Knap. We wensen haar succes met de nog te realiseren harmonie onder de harmonieën.

Wethouder Van Rooijen slaagde erin zich een beleidsterrein eigen te maken dat niet van nature bij zijn partij lijkt te passen en al helemaal niet bij het verkiezingsprogramma van de VVD. Of we de ambities op het gebied van duurzaamheid realiseren, valt ernstig te bezien – we zien in ieder geval een portefeuillehouder die ervoor gaat.

Wethouder Van den Boogaard heeft in korte tijd veel bestemmingsplannen gewijzigd en wist daarbij doorgaans het publieke en individuele belang goed in balans te brengen. We

waarderen het ook dat hij het opneemt voor de ODBN, terwijl gemeenten als Boekel en Boxmeer die organisatie dolken in de rug steekt.

Wethouder Goijaarts tenslotte, bestiert nogal wat portefeuilles waarover wij principiële anders denken dan hij. Dat geldt bijvoorbeeld voor het financieel beleid in het algemeen, Agrifood en citymarketing – gelukkig is hij tevens wethouder Schijndel en daar zien we hem goed werk doen. Vooral achter de schermen, zoals bij het wijkgebouw op de Boschweg.

Mochten deze vijf heren en een dame overwegen een dropping te houden: ‘Hart’ meldt zich graag aan. Bij wijze van aanbeveling: we hebben een kompas.